

TJUGONIONDE OKTOBER

Minnet av vår heliga moder Anna, som kallades Eufemianos.

Den heliga Anna föddes i Konstantinopel till en from diakon som tjänade i Blachernaekyrkan. Helgonet växte upp under den ikonoklastiske kejsaren Konstantin V Kopronymos (741-775) regeringstid. När hennes föräldrar dog gifte hennes mormor bort henne, i strid mot hennes innersta önskan att leva ett liv i bön och askes. I samband med att hon födde sitt andra barn förlorade hon sin make. Detta hade förutspåtts av hennes farbror på berget Olympos - en helig asket och tapper försvarare av de heliga ikonerna. Farbrodern förutspådde också de två barnens nära förestående död.

Utan att besegras av förtvivlan förberedde sig helgonet på sin kommande sorg genom att fasta, be och dela ut sina många värdefulla ägodelar till de fattiga. När hennes barn väl dog blev hon fri att vandra den änglalika vägen. Hon klädde sig i manliga kläder och begav sig till Olympusberget i Bithynien. Där vigdes hon till munk under namnet Eufemianos. Hon anmälde sig sedan till det första kloster hon träffade på. Under förevändning av att vara eunuck bad hon igumen att ta emot henne som munk. Hon blev mottagen, trots den misstänksamhet som fanns mot eunucker på grund av deras mjuka och feminina sätt. Men Anna överträffade snart klostrets alla munkar i asketisk iver - i såväl fasta, vaka och bön som i ödmjuk lydnad.

Den förvaltare som hon hade lämnat sin egendom till försökte i flera år hitta henne. Till slut fann han munken som hade vigt henne till munk. Tillsammans spårade de Anna till hennes eremitage och övertalade henne att fortsätta sin asketiska kamp tillsammans med dem, i ett litet kloster i trakten. Helgonet, som fortfarande gömde sig bakom namnet Eufemianos, gjorde sig vida berömd genom sina framstående dygder och mirakel. Ett stort antal unga män strömmade till klostret för att ta sig an det asketiska livet.

Igumenen vände sig då till patriarken Tarasios [25 februari] och lovordade Eufemianos dygder i hopp om att få ett nytt kloster. Den helige patriarken donerade ett övergivet gods nära Prouse. Där grundades abramiternas kloster som snart blev en räddningens hamn för själar som törstade efter ett evangeliskt liv i stillhet (*hesychia*). Den heliga Anna gjorde dagliga framsteg i änglalivet och ledde många människor mot de himmelska höjderna. Gud lät pröva henne med hemska smädelser mot hennes ställning som eunuck. Men helgonet bemötte dessa prövningar med likgiltighet och medmänniskors hån som Guds välsignelser. Den låga munk som spred detta förtal lyckades inte med att baktala Eufemianos. När han senare återvände till sitt hemland kom han att dömas för mord.

För att undvika skandal och nyfikenhet kring sin person drog sig helgonet tillbaka med två lärjungar till en isolerad plats som hette Stenos. Någon gång efter år 809 avslutade hon sina dagar i Konstantinopel, där hon till Guds ära utförde många mirakel och helanden.